

[Stumph.]

punkt, hvor Forholdene er af en saadan Karakter, at ingen kan vide, hvor langvarige de ekstraordinære Indkaldelser og dermed følgende Indkvarteringer vil blive; vi ønsker selvsagt alle, at de maa blive saa kortvarige som muligt, men det er vi jo desværre ikke selv Herre over.

At det ikke blot er Soldaterne, der bliver tilfredse med Nyordningen, er saa ligetil; ogsaa de mange Kvarterværter, som naturligvis gør, hvad de evner for at gøre Opholdet for Soldaterne saa let og smertefrit som muligt, vil blive glade for Lovforslaget, da det vil give dem en højere Betaling end hidtil pr. Mand pr. Indkvarteringsdag. Med den Prisstigning, der har fundet Sted for de Varer, som Kvarterværterne skal bruge, er en Forhøjelse ogsaa ønskelig, og den vil blive særdeles kærkommen. Ifølge Forslaget stiger Betalingen fra 1 Kr. 45 Øre pr. Dag pr. Mand til 1 Kr. 77 Øre, altsaa med 32 Øre eller noget over 22 pCt. Det er en Stigning, som vil være følelig for Kvarterværterne. Dertil kommer saa, at ifølge § 4 faar denne Forhøjelse tilbagevirkende Kraft fra 15. Oktober. For mange Kvarterværter vil denne Ekstrabetaling sikkert blive en kærkommen Julegave.

I § 1 er der foreslaaet et nyt Stykke 2 til § 20 i Loven om Indkvartering, hvori der gives Krigsministeriet Bemyndigelse til, naar det skønnes nødvendigt, at kræve, at der ydes Soldaterne „Soveplads i et til Beboelse egnet sundt og tørt Lokale, der skal være forsynet med en Seng med Sengetøj pr. Mand“. Jeg betragter denne Bestemmelse som et Middel til at sikre Mandskabet et godt og forsvarligt Kvarter i de Tilfælde, hvor en Kvartervært skulde byde Soldaterne et mindre godt Kvarter. Da det er efter et Skøn, et saadant Krav vil blive stillet, og under særlige Forhold, og da jeg anser det for givet, at det kun vil blive stillet efter nøje Overvejelse, nærer jeg ikke nogen som helst Betænkelighed ved Bestemmelsen.

Jeg kan med disse Bemærkninger paa mit Partis og egne Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling. Da man fra anden Side ønsker Sagen behandlet i et Udvalg, kan jeg allerede nu sige, at jeg ved Forhandlingens Slutning vil foreslaa, at Forslaget bliver behandlet i et Udvalg.

Stegger Nielsen: Det er kun rimeligt og naturligt, at den gældende Indkvarteringslovs Bestemmelser bliver ændret, saaledes

at de forskellige Godtgørelsessatser bliver forhøjet for derigennem at skabe de bedst mulige Forhold for det indkvarterede Mandskab. Dette kan mit Parti kun billige. Det maa jo indrømmes, at de nuværende ekstraordinære Forhold og den Prisstigning, der i den senere Tid har fundet Sted, ikke mindst for de almindelige Livsformødenheder, berettiger den Tendens, som gaar igennem Lovforslaget, nemlig at der finder en à jour-Føring Sted af den Betaling, som ydes Kvarterværterne, saa at disse holdes nogenlunde skadesløse. For øvrigt vil jeg straks sige om dette Forhold, at det kan betvivles, om der efter hele den Prisstigning, der har fundet Sted, virkelig gennem den foreslaaede Forhøjelse af Satserne finder Dækning Sted for Prisstigningen.

Det er jo den ekstraordinære Indkvartering, der er Tale om, og Lovforslaget omhandler dels selve Kvarteret, dels Kostforplejningen. § 1 indeholder en Tilføjelse til Indkvarteringslovens § 20, hvorefter Krigsministeriet ogsaa for Sommerkvarterets Vedkommende kan kræve, at der til det menige Mandskab, Underkorporaler, Korporaler og Kornetter, som ikke er Delingsførere, stilles Senge med Sengetøj til Raa-dighed for den enkelte Mand. Det er en Udvidelse af de hidtil gældende Bestemmelser, der kun krævede et tæt og tørt Lokale forsynet med fornødent Liggestraa og saa vidt muligt Tæpper. Dog skal det kun effektueres i Tilfælde, hvor Krigsministeriet skønner det nødvendigt. Jeg forstaaer, at man her særlig har tænkt paa længere Perioder af Indkvartering og de dermed i Forbindelse staaende hygiejniske Forhold, som altsaa efter Forslaget gøres mere betryggende.

Mit Parti billiger, at man tager saadanne Hensyn til det indkaldte Mandskab og ikke mindst under de øjeblikkelige Forhold. Men det kan jo ikke nægtes, at netop denne Bestemmelse i Lovforslagets § 1 kan skabe store praktiske Vanskeligheder og øgede Byrder for de enkelte Hjem, der, hvis der er Tale om en stor og talstærk Indkvartering, vil have vanskeligt ved at opfylde disse Krav. Derfor forekommer det mig, at naar Krigsministeriet finder det nødvendigt at stille et saadant Krav, maa Indkvarteringen spredes i det videst mulige Omfang, og som det nu er forsvaret. Jeg opkaster da i denne Forbindelse det Spørgsmaal, om det ikke vil være muligt at komme de Hjem til Hjælp, som man herved maatte paaføre Vanskeligheder, med Sengetøj fra Hærens Lagre af Tæpper m. m.

Det er mig bekendt, at De samvirkende